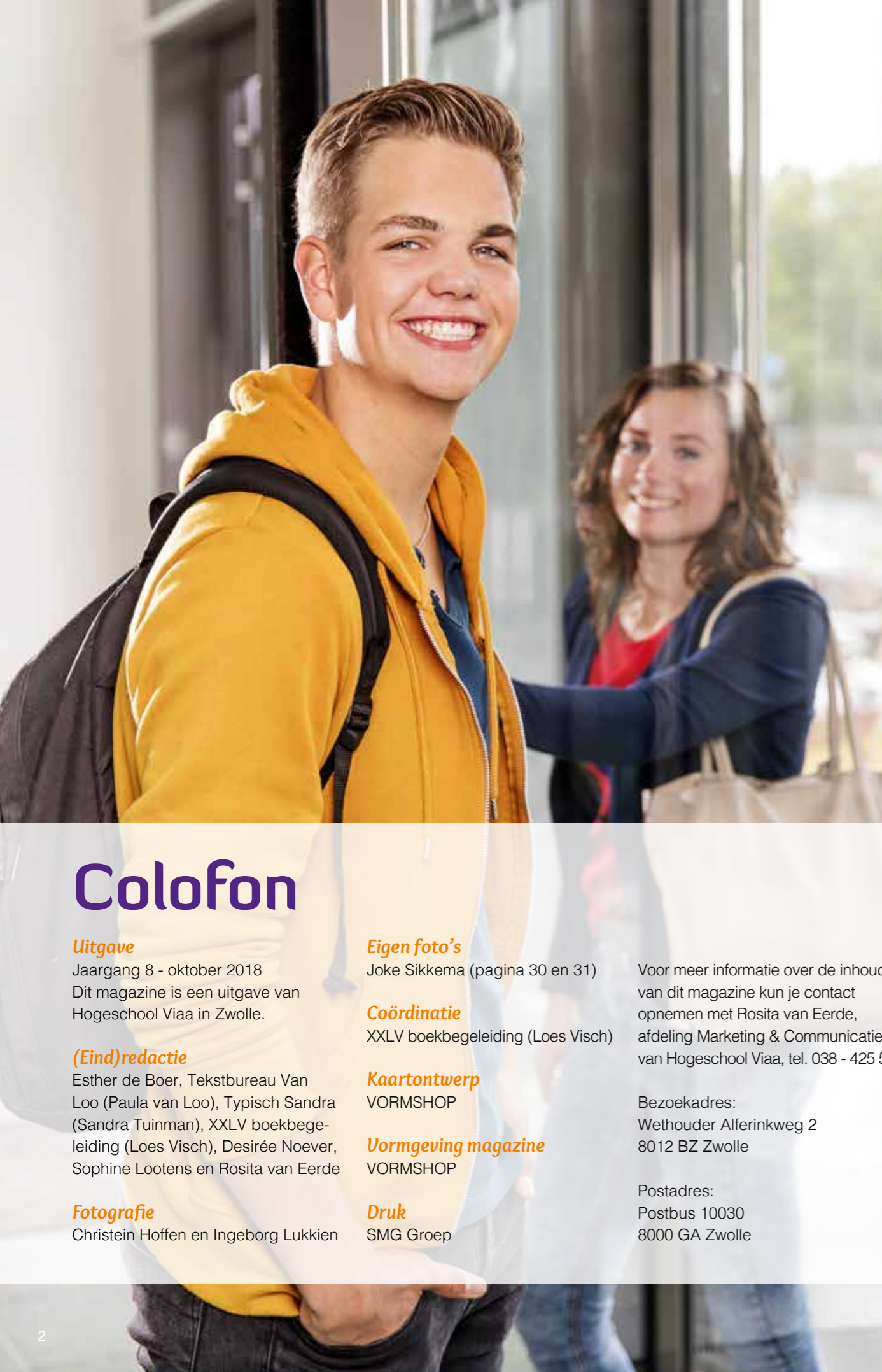


viaa

MAGAZINE



BinnensteBuiten



Colofon

Uitgave

Jaargang 8 - oktober 2018
Dit magazine is een uitgave van Hogeschool Viaa in Zwolle.

(Eind)redactie

Esther de Boer, Tekstbureau Van Loo (Paula van Loo), Typisch Sandra (Sandra Tuinman), XXLV boekbegeleiding (Loes Visch), Desirée Noever, Sophine Lootens en Rosita van Eerde

Fotografie

Christein Hoffen en Ingeborg Lukkien

Eigen foto's

Joke Sikkema (pagina 30 en 31)

Coördinatie

XXLV boekbegeleiding (Loes Visch)

Kaartontwerp

VORMSHOP

Vormgeving magazine

VORMSHOP

Druk

SMG Groep

Voor meer informatie over de inhoud van dit magazine kun je contact opnemen met Rosita van Eerde, afdeling Marketing & Communicatie van Hogeschool Viaa, tel. 038 - 425 55 42.

Bezoekadres:
Wethouder Alferinkweg 2
8012 BZ Zwolle

Postadres:
Postbus 10030
8000 GA Zwolle

BinnensteBuiten

Onze studenten worden opgeleid voor beroepen die midden in de samenleving staan. Ze komen in contact met allerlei soorten doelgroepen, binnen de gezondheidszorg, in wijken en buurten, binnen kerken of in het onderwijs. Daarbij zijn ze zelf het belangrijkste instrument. Wij vinden het daarom belangrijk om onze studenten te kennen en aandacht te hebben voor hun 'binnenkant', zodat ze leren in contact te zijn met zichzelf en hun naasten. Vanuit die binnenkant kunnen ze professioneel en stevig in de buitenwereld aanwezig zijn.



Ook als Hogeschool Viaa staan we voortdurend in contact met 'buiten'. We onderhouden korte lijntjes met het werkveld en houden zo ons onderwijsaanbod actueel. Zo is als gevolg daarvan vorig jaar voor het eerst gewerkt met een ketenstage in de jeugdzorg (pagina 24 en 25) en wordt er in nauw overleg met het werkveld inhoud gegeven aan de uitstrooprofielen van Social Work (pagina 10 en 11).

Maar de meest in het oog springende binnenstebuiten-kering is toch wel de vernieuwing die ons pand heeft ondergaan in het afgelopen jaar. Door onze nieuwe open gevel is van buiten te zien wat er in ons gebouw gebeurt. Andersom staan we vanuit het gebouw duidelijker in contact met de wereld om ons heen. Bovendien is Viaa met de vernieuwing veel duurzamer en energiezuiniger geworden (pagina 20 en 21). Vanuit onze christelijke identiteit – onze basis en binnenkant – is dat een enorme vooruitgang waar we blij mee zijn.

BinnensteBuiten, het is een thema dat voor mij staat voor transparantie, vernieuwing en verbinding. Ik kijk uit naar een schooljaar waarin dit in mooie momenten samenkomt. Met studenten, collega's en iedereen om ons heen.

Met vriendelijke groet,
Jacob Schaap
Bestuursvoorzitter Hogeschool Viaa

Als je gelooft in je werk!

Inhoudsopgave

Voorwoord	3	Kleurrijk Viaa opent vensters	22
Binnen studeren en buiten renoveren	4	Ketenstage in de Jeugdgezondheidszorg	24
Zinvol verplegen	6	Kees van Loon en het napalmmeisje	26
Studiekeuzecoaching	8	Viaa in top van hogescholen	28
Van snelle interventies tot langdurige zorg	10	Prépabo-app voor prangende vragen	29
Culturele mix en match in de behandelkamer	12	Joke en Ties in Namibië	30
Mannen in het basisonderwijs	14	Zingevingsvragen hebben we allemaal	32
De kracht van netwerken en meedenken	16	Deeltijdopleiding pabo	34
Docenten voor de camera	18	Bokscoaching	36
Viaa steekt zich in een groene jas	20		

Hoe binnen studeren en buiten renoveren samenging

Aloïsa en Remko kijken terug op een enerverend jaar

Dankzij korte communicatielijntjes en een gezonde dosis nuchterheid kijken ze positief terug op het jaar waarin Viaa een complete metamorfose onderging. Aloïsa Loonstra, projectcoördinator, was aanspreekpunt voor Viaa en Remko Podt, uitvoerder bij Hegeman, was aanspreekpunt voor de bouw. Samen blikken ze terug op het proces én het resultaat.

Het is een bijzonder jaar geweest voor studenten en medewerkers van Viaa. Hoe hebben jullie het afgelopen jaar beleefd?

Aloïsa: 'Ik heb een geweldig jaar gehad waarin ik prettig heb samengewerkt met Remko en onwijs veel heb afgestemd met allerlei partijen.' Remko valt haar bij: 'Wij communiceerden vooral op een oplossingsgerichte manier met elkaar in plaats van te wijzen naar een schuldige. Dat liep als een trein. Ook de jongens hebben een bijzonder leuke tijd gehad bij Viaa. Ze werden gezien en hun werk werd gewaardeerd. Soms kwamen studenten of medewerkers even een praatje maken of had de catering iets lekkers voor ze geregeld, zoals snert in de winter of ijs in de zomer. Dat vond ik echt mooi.' Aloïsa: 'Ik heb genoten van de kleine dingen die het net even leuker maken voor iedereen. In de houten afscheidingschotten werden bijvoorbeeld raampjes gezaagd onder het mom van 'even spieken'. Dat heeft ontzettend veel waardering gekregen binnen Viaa.'

Zo'n ingrijpende renovatie van een hogeschool die nog gewoon in gebruik is, dat lijkt me geen sinecure...

Remko: 'Dat klopt, het was soms een behoorlijke uitdaging. We moesten voortdurend rekening houden met elkaar.' Aloïsa lacht: 'Ja, je was niet altijd blij met mijn boodschap! Dan was er bijvoorbeeld toch nog een tentamen gepland...' Remko: 'Gelukkig zijn we op de vierde verdieping begonnen. Wij zaten hoog en jullie zaten laag en we kwamen in de loop van het jaar steeds dichterbij elkaar. Ik durf met enige zekerheid te zeggen dat als we andersom hadden gewerkt en in de centrale hal waren begonnen, er meer irritatie was ontstaan.' Aloïsa: 'Natuurlijk is er wel overlast

geweest. Vooral toen de slopers bezig waren. Toch hebben we weinig klachten gekregen en was er over het algemeen een sfeer en houding van saamhorigheid.' Remko: 'Als je maar aandacht hebt voor elkaar en met elkaar mee wilt denken, heb je vaak de helft van het probleem al opgelost.'

En natuurlijk de hamvraag: wat vinden jullie van het resultaat?

Remko: 'Ik vind de combinatie van oud en nieuw heel mooi. Als je de nieuwe entree binnenkomt, kijk je direct tegen de authentieke trappen aan. Daar komt het bestaande open centrale trapportaal echt tot zijn recht.' Aloïsa: 'Het aangebrachte venster in de gevel vind ik duidelijk meerwaarde geven aan het gebouw. Ook is het een gouden greep gebleken om de entree naar de Wethouder Alferinkweg te verplaatsen. Er is daardoor een prachtige ruimte ontstaan op de plek van de oude entree. Echt een toplocatie met uitzicht op het park. Daarnaast zijn we veel energiezuiniger geworden en liggen er zonnepanelen op het dak. Dat is minder duidelijk te zien, maar ik vind dat minstens even belangrijk. Al met al straalt Viaa nu ook aan de buitenkant uit wat we van binnen zijn: een hogeschool die midden in de samenleving staat en transparant en toegankelijk is.'



Link naar animatiefilmpje over de renovatie:
www.viaa.nl/viaa-vernieuwt.

“Wat het proces uniek heeft gemaakt is dat we continu in het gebouw zijn blijven werken. Dat is wel echt uitzonderlijk in de bouwwereld”



Zinvol verplegen

'Ik merk dat het veel met u doet dat u weer opgenomen bent.' Het is zo'n zin waarmee een verpleegkundige een patiënt laat voelen; ik zie en begrijp dat deze ziekte iets met u doet. Een 'zingevende' zin dus. Bart Cusveller, Viaa-docent en -onderzoeker verpleegkunde van het Lectoraat Zorg en Zingeving: 'Aandacht hebben voor wat er in een patiënt omgaat, is cruciaal. Het heeft een positieve invloed op iemands veerkracht en herstel. Toch is dit besef er niet altijd onder verpleegkundigen en teamleiders. Of ze weten niet h oe ze aandacht kunnen geven aan zingeving. Daarom hebben we de 'Training zingeving voor verpleegkundigen' ontwikkeld. Afgelopen jaar hebben we deze training gegeven aan personeel van het Van Weel-Bethesda Ziekenhuis.'

Voeten zwachtelen, infusen aanprikken, de patiënt helpen weer zo zelfstandig mogelijk te worden: voor verpleegkundigen zijn het dagelijkse bezigheden. Maar bij het professionele takenpakket hoort meer, zegt Bart: 'Als je ziek bent, verandert je kijk op je identiteit, je verleden, je toekomst. Ziek-zijn heeft impact op je leven. Het is heel belangrijk dat verpleegkundigen oog hebben voor wat op dat moment belangrijk is voor een patiënt en dat ze daarover het gesprek aan durven gaan. Als iemand geen behoefte heeft erover te praten of eigen hulpbronnen heeft, is dat natuurlijk prima. Maar een patiënt met ontslag laten gaan zonder dat dit gecheckt is, kan eigenlijk gewoon niet. Aandacht voor zingeving is niet vrijblijvend of voor liefhebbers, het hoort gewoon bij je professionaliteit.'

“Aandacht voor zingeving is niet vrijblijvend of voor liefhebbers, het h oort bij de professionaliteit van een verpleegkundige”

Van alle tijden

'Zingeving' en 'spiritualiteit' zijn woorden die ook in het dagelijks leven steeds vaker langs lijken te komen. Is aandacht hiervoor typisch van deze tijd? Allesbehalve, aldus Bart: 'Voorheen hadden de meeste zorginstellingen een christelijke oorsprong. Dan werden er bestuurders en zorgverleners aangesteld met een christelijke achtergrond. Het onderwerp zingeving was vanzelfsprekend, maar niet expliciet gekoppeld aan die levensbeschouwelijke context. Voor predikanten en



ambtsdragers was hiervoor een nadrukkelijke rol weggelegd. De afbakening in de taken was decennia lang heel duidelijk. Nu niet meer. Daardoor komt het gesprek hierover nu aan op degene die het meest bij de patiënt is. Dat is meestal de verpleegkundige. In tegenstelling tot wat mensen soms denken, is bezig zijn met zingeving voor iedereen weggelegd, of je nu christen bent of niet. Wel helpt het als je zelf life events hebt meegemaakt en na durft te denken over hoe je zelf in het leven staat.'

Kartrekkers

Toch is het niet all een aan verpleegkundigen om zingeving tot iets professioneels te maken. Bart: 'Als je zegt: iedereen is verantwoordelijk, zal niemand dat zijn. Wij pleiten daarom voor de aanstelling van een of twee 'aandachtvelders' per verplegingsteam. Zij krijgen extra trainingssessies om te leren hoe ze het thema zingeving op de kaart kunnen zetten. Aandachtvelders bekijken bijvoorbeeld wat er al goed gaat en waar de aandacht voor zingeving schuurt. Door praktische tips te geven, haal je de rem eraf. Om verpleegkundigen hierbij te ondersteunen, organiseren we twee werkconferenties. Daarna bieden we een verdiepend e-learningprogramma aan, waar ook praktijkopdrachten in staan. Bijvoorbeeld: kijk welk boek er op het nachtkastje ligt en vraag naar wat dit boek voor de patiënt betekent. Of: begin een gesprek naar aanleiding van de kaartjes die aan de muur hangen. Het zijn praktische oefeningen in het opvangen van verbale en non-verbale signalen.'

Unieke samenwerking

Die signalen kunnen heel verschillend zijn, maar ze leven op iedere afdeling. Bart: 'Je verwacht dat levensvragen vooral voorkomen op afdelingen als Oncologie, maar ook bij Dagopname hebben mensen zulke vragen. De praktijk heeft dat ook uitgewezen. Afgelopen jaar hebben we de training Zingeving gegeven aan personeel van het Van Weel-Bethesda Ziekenhuis. Het was voor het eerst dat een hogeschool en een ziekenhuis samenwerkten en dat er aandachtvelders zijn aangesteld. Deze unieke samenwerking heeft geleid tot meer bewustwording, maar ook tot meer kennis en tools voor verpleegkundigen om  echt het gesprek met patiënten aan te gaan. Dit blijkt bijvoorbeeld uit de aandacht die verpleegkundigen hieraan geven in hun rapportages. Ook zie je dat verpleegkundigen vaker de geestelijk verzorger inschakelen als ze vermoeden dat een patiënt behoefte heeft aan een gesprek. Dat is al een heel mooi resultaat.'



Meer weten over de 'Training zingeving'?
Op 15 november 2018 is hierover een conferentie bij Viaa. Meer informatie over deze conferentie en over dit onderwerp leest u op:
www.viaa.nl/lectorat-zorg-en-zingeving.

Studiekeuzecoaching

Zelfverzekerd besluiten nemen voor de toekomst

Een studiekeuze bepaalt je toekomst. Word je docent, adviseur of werk je liever met je handen? Het is helemaal aan jou. Maar hoe weet je zeker dat je je inschrijft voor de juiste opleiding? Docent en opleidingsvoorlichter Gea Kargbo zag veel studenten met deze vraag worstelen. Daarom introduceerde ze, samen met Thijs Kisteman van 2Chooz, studiekeuzecoaching bij Hogeschool Viaa.



Ga je voor de opleiding die je vrienden ook doen, zodat jullie samen kunnen stappen en studeren? Of stippel je jouw eigen route uit met een duidelijk doel voor de toekomst? 'Een opleiding kies je niet alleen voor nu, maar vooral voor later', begint Gea. 'Dat is best een uitdaging. Je laat je al snel verleiden door de buitenkant, zoals een leuke school, hippe stad of gezellige groep vrienden. Daarmee kom je de eerste jaren door, maar je wilt ook op de lange termijn energie krijgen van je werk.'

Samen op zoek naar talenten

De studiekeuzecoaching van Hogeschool

Viaa richt zich daarom niet alleen op interesses, maar bovenal op kwaliteiten. 'De Schepper heeft ons allemaal talenten gegeven. Wanneer je iets met die talenten doet, haal je het beste uit jezelf', zegt Gea. 'We merken dat maar weinig jongeren hun talenten goed kennen', vervolgt Thijs. 'Daarom gaan we daarnaar op zoek. Dat doen we in kleine groepen van maximaal zes deelnemers. Je verdiept je bijvoorbeeld in de beroepen van ouders en grootouders, speelt een kwaliteitenspel en stelt een DISC-persoonlijkheidsprofiel op. Ook vraag je aan familie, vrienden en collega's welke kwaliteiten zij bij je zien. Het

resultaat van het traject is voor iedereen anders. De een ontdekt wat zijn drijfveren zijn, terwijl de ander het traject afrondt met een aantal potentiële vervolgopleidingen.'

Keuzes onderbouwen

Bevestiging, dat is wat studiekeuzecoaching vaak biedt. Gea: 'Veel jongeren twijfelen. Stoppen met een opleiding kost veel geld, waardoor de angst om iets over het hoofd te zien groot is. Met studiekeuzecoaching helpen we jongeren bij het goed onderbouwen van hun besluiten. Zo kunnen zij zelfverzekerd keuzes maken voor de toekomst.'

Elze Marijn Hummelen

'Zoek je een studie, dan heb je oneindig veel keuze. Ik wilde wel ergens een meeloopdag doen, maar had geen idee waar ik moest beginnen. Omdat ik al in vwo 5 zat, leek het me tijd voor duidelijkheid. Ik besloot de studiekeuzecoaching van Hogeschool Viaa te volgen. Hier wordt niet alleen gekeken naar je interesses, maar ook naar je kwaliteiten.'

'Dat je je kwaliteiten leert kennen, is waardevol. Ik dacht bijvoorbeeld altijd dat ik best gestructureerd was, maar bleek dat vooral te zijn vanwege mijn chaotische karakter. Het structureren zit niet van nature in me. Zoiets is goed om te weten, omdat je zo een richting vindt die écht bij je past. Je voorkomt dat een opleiding uiteindelijk meer energie kost dan oplevert.'

'Naar aanleiding van de studiekeuzecoaching kwamen de kwaliteiten 'sociaal' en 'ondernemend' sterk bij mij naar voren. Een bevestiging van wat ik eigenlijk al wist, maar hierdoor durfde ik ineens wel veel opleidingen van mijn lijstje te strepen. Uiteindelijk bleef de opleiding Bestuurs- en Organisationswetenschappen over. Van daaruit kan ik nu op detailniveau kijken welke richtingen en universiteiten me aanspreken. Grote kans dat ik binnenkort een paar meeloopdagen ga doen.'



“Er wordt gekeken naar zowel je interesses als kwaliteiten”



Meer weten over studiekeuzecoaching?

Studiekeuzecoaching is er voor iedereen: Gea en Thijs kijken breder dan de opleidingen van Hogeschool Viaa. Wees er wel op tijd bij, aangezien je in het laatste jaar van de middelbare school vaak druk bent met examens, feestjes en reizen. Advies is om het jaar daarvoor al met studiekeuzecoaching te starten. Ook als je gestopt bent met je opleiding kun je het traject volgen. Kijk voor meer informatie op www.viaa.nl/studiekeuzetraject.

Tip: Spiegel-jezelf-spel

Ken je het Spiegel-jezelf-spel? Speel het eens met je gezin, collega's of vrienden. Vaak ontdek je kwaliteiten waarvan je jezelf niet eens bewust was!

Van snelle interventies tot langdurige zorg

De drie uitstroomprofielen in het veranderde werkveld van een Social Worker

Het werkveld van Social Work is veranderd van 'zorgen voor' naar 'zorgen dát'. Steeds meer zorg wordt aan huis geboden en er wordt een groter beroep gedaan op het netwerk van een cliënt. Dit veranderde werkveld vraagt vanzelfsprekend om professionals die anders zijn opgeleid. Voorheen bestonden de aparte hbo-opleidingen SPH, MWD, CMV en Pedagogiek. Tegenwoordig komt alles samen in één opleiding: Social Work. In het tweede studiejaar kiezen de studenten voor een van de drie uitstroomprofielen: Social Work in Welzijn en samenleving, Social Work in de Zorg en Social Work in de Jeugdzorg.

Maar wat is nou precies het verschil tussen deze profielen en waar liggen kansen en uitdagingen? We vragen het een docent, een student en een professional uit het werkveld.

“Het bestaan van uitstroomprofielen geeft mij als docent de mogelijkheid om meer de diepte in te kunnen gaan”
– Henk Stulp



Henk Stulp, docent SW en voorzitter uitstroomprofiel Zorg:

'Hoewel de bedoeling van de participatiemaatschappij heel mooi is, is het niet voor iedereen haalbaar. Er blijft een groep mensen bestaan die nog steeds gespecialiseerde zorg met veel bemoeienis nodig heeft, omdat ze het alleen of met hun (beperkte) netwerk gewoon niet redt. Denk aan mensen met chronische beperkingen. Het uitstroomprofiel Zorg staat voor deze groep die het meest kwetsbaar is. Studenten die voor uitstroomprofiel Zorg kiezen, moeten het lang kunnen uithouden met mensen die een vorm van afhankelijkheid blijven houden. En afhankelijkheid is niet alleen maar een vies woord. We zijn allemaal geschapen als relationele en afhankelijke mensen. Het is waardevol om mensen te kunnen accepteren in hun gebrokenheid en je ogen niet te sluiten voor hoeveel pijn en verdriet, dat vaak niet oplosbaar is, er kan zijn.

Het bestaan van uitstroomprofielen geeft mij als docent de mogelijkheid om meer de diepte in te kunnen gaan en specialistischer op te leiden. Bij het uitstroomprofiel Zorg zoomen we in op specifieke kennis over pathologie, methodieken en thema's die te maken hebben met zingeving en levensbeschouwing. Bovendien willen we een programma ontwerpen waarmee je als GGZ-agoog geregistreerd kunt worden.'

Marina van Gelder, vierdejaars student MWD, uitstroomprofiel Jeugdzorgwerker:

'Ik wist al heel lang dat ik met jeugd wilde werken, maar ik heb getwijfeld tussen onderwijs en hulpverlening. Uiteindelijk heb ik gekozen voor MWD met uitstroomprofiel Jeugdzorgwerker. Dit is de voorloper van het uitstroomprofiel Jeugd van Social Work. Als je in de jeugdzorg wilt kunnen werken, heb je een registratie 'Jeugdzorgwerker' nodig. Om dat te behalen, krijg ik nu meer vakken die gericht zijn op jeugd en gezin. We leren te handelen volgens de methode van Systeemgericht werken: welke verbanden en relaties spelen er een rol rondom de jongere en wat is ook echt belangrijk? Ik denk dat ik door het kiezen van dit profiel beter voorbereid ben begonnen aan mijn stage.

Vorig jaar kon ik kiezen voor een stage als schoolmaatschappelijk werker op een middelbare school waarbij het onderwijsgevoel weer begon te kriebelen. Die combinatie tussen school en hulpverlening is helemaal mijn ding gebleken! Ik voerde gesprekken met leerlingen die psychosociale problemen hadden, bijvoorbeeld bij echtscheiding van hun ouders. Het was een enorm leerzame tijd én ik mag voorlopig daar blijven werken voor een paar uur in de week. Daar ben ik heel blij mee!'



Meer weten over de opleiding Social Work? Kijk dan op viaa.nl/socialwork.



Cindy Boerema, Senior Opbouwwerker bij Travers Welzijn in Zwolle:

'Het uitstroomprofiel Welzijn en Samenleving leidt je op tot (wijk-)netwerker met uiteenlopende doelgroepen. De kracht van welzijnswerk ligt in het collectief werken en in het verbinden van mensen of groepen en buurten. Onze interventies zijn gericht op heel verschillende onderwerpen, van armoede tot vergroenen van een wijk of te hard rijden. Welzijnswerkers moeten de grote lijnen bewaken en zijn ambassadeurs voor alles wat er zich in een wijk afspeelt. Het zijn echte netwerkers die voortdurend aanwezig zijn op straat. Het is het leukste werk van de wereld!'

Voor het ontwikkelen van het uitstroomprofiel Welzijn en Samenleving ben ik regelmatig in gesprek met Vaa. Studenten die kiezen voor dit profiel hebben lef en durven op mensen af te stappen. Ze hebben voortdurend hun voelsprietten uitstaan voor initiatieven van bewoners. Vervolgens zijn het aanjagers en verbinders, maar laten ze de regie bij de mensen zelf. Dat is heel belangrijk, want alleen dán kan het een blijvend initiatief worden. Daarnaast moet je het ook interessant vinden om data te analyseren en gebruiken. Al met al is het heel afwisselend en projectmatig werk, vaak met een duidelijk begin en een eind. Als je dat leuk vindt, kun je je hart ophalen bij Welzijn en Samenleving!'

Culturele mix en match in de behandelkamer

Uitwisselingsprogramma SPICE kent geen grenzen

Het was allemaal nieuw voor ze: boterhammen in plastic zakjes, stroopwafels, 'overall' fietsers. Veel windmolens en nog meer water. Maar ook: samenwerken en verantwoordelijkheid krijgen voor je eigen leerproces. En daarnaast veel koffie en vrije tijd. Verpleegkundigen Anjana uit Nepal en Olayinka uit Nigeria deden mee met het uitwisselingsproject SPICE van Viaa en gaven zich drie maanden lang over aan de Nederlandse cultuur, kunst én kou.

SPICE (Study Program in Temporary Europe): het is een Engels-talig programma op Viaa voor studenten uit Amerika en Canada, maar ook studenten uit andere werelddelen haken wel eens aan. Bijvoorbeeld Anjana en Olayinka. Beiden komen ze uit een ander land, maar tijdens hun verblijf in Nederland sliepen ze onder hetzelfde dak; Viaa-collega Ria Schmidt was hun gastvrouw. Olayinka: 'Ria liet ons zoveel moois van Nederland zien; bollen-velden, musea en geweldige kunst. Het werk van Rembrandt vind ik zo mooi! Ik heb geleerd dat je aan alles wat je meemaakt expressie kunt geven en zo kunst kunt maken. Ik ben niet gewend om 'me-time' te hebben, zoals ze dat in Nederland noemen. Maar als ik weer in Nigeria ben, wil ik proberen me-time te reserveren om creatieve dingen te maken.'

Eigen leerstijl

Anjana werkt in een Nepalees ziekenhuis als verpleegkundige en als docent: 'De bergen in Nepal trekken veel toeristen en bergbeklimmers. Gelukkig verlopen de excursies meestal goed, maar soms gebeuren er klim- of fietsongelukken. De zorg voor die mensen verloopt niet altijd optimaal, omdat verschillende talen en culturen wel eens voor onduidelijkheid in de behandelkamer zorgen. Daardoor raakte ik geïnteresseerd in hoe mensen leven, wat hun normen en waarden zijn en wat ze belangrijk vinden. Toen ik hoorde over het uitwisselingstraject van Viaa, meldde ik mij aan om meer te leren over verschillende culturen. En ik moet zeggen; mijn verwachtingen zijn overtroffen. Ik heb geleerd om met studenten met uiteenlopende nationaliteiten samen te werken en heb veel opgestoken van het Nederlandse schoolsysteem. Hier zijn studenten en docenten gelijkwaardig. Daardoor leer je in een heel

prettige sfeer. Je krijgt hier als student veel verantwoordelijkheid, waardoor je je eigen leerstijl kunt ontdekken. Die ruimte wil ik ook aan mijn Nepalese studenten geven.'

Flesje zeep maakt het verschil

Ook Olayinka deed vooral mee aan het SPICE-programma om meer te weten te komen over verschillende culturen. Olayinka: 'Als verpleegkundige in Nigeria kom ik veel in aanraking met toeristen uit Europa. Omdat onze culturen zo van elkaar verschillen, kan ik deze patiënten niet altijd geven wat ze nodig hebben. De afgelopen drie maanden heb ik veel kennis en ervaring opgedaan in Nederland. Ik zie bijvoorbeeld dat er best veel mensen zijn die zich eenzaam voelen. Dat kan invloed hebben op hoe zij zich geestelijk en lichamelijk voelen. In Nigeria komt eenzaamheid nauwelijks voor; wij hebben altijd familie en burens om ons heen. Verder heb ik ook veel praktische dingen meegekregen. Bijvoorbeeld hoe je systematisch kunt documenteren, portfolio's kunt maken en presentaties kunt geven. Zo kun je je kennis delen met je collega's. Een van de meest waardevolle ontdekkingen die ik deed, is hoe je de kans op infecties kunt verkleinen. In Nederland gebruikt men bijvoorbeeld instrumenten die uit verschillende onderdelen bestaan. Daardoor kun je de instrumenten goed steriliseren. En naast ieder bed staat een flacon antibacteriële zeep. In Nigeria moet je meestal hele stukken lopen voordat je je handen kunt wassen, waardoor de kans op aanraking met bacteriën vrij groot is. De oplossing zit dus vaak in kleine aanpassingen. Dat moedigt mij juist aan om deze kennis en vaardigheden over te brengen op mijn Nigeriaanse collega's.'



Olayinka



Anjana

Onwetendheid doorbreken

Terugkijkend op hun verblijf in Nederland, concluderen Olayinka en Anjana allebei dat hun tijd hier onvergetelijk was. Olayinka: 'Eerst moest ik wennen aan al die technische snufjes, zoals de incheckpoortjes op het station. En aan de kou! Maar ik voelde mij zo welkom. Nederlanders zijn heel gastvrij en de cultuur is uniek. De stille tijd met christenen, de lessen op Viaa, de kunst,

de openheid van de Nederlanders; het maakte deze ervaring compleet. Als ik terug ben, wil ik de muur van onwetendheid in mijn land doorbreken en gesprekken voeren met regeringsleiders om processen binnen de ziekenhuizen te verbeteren. Wat ik zal missen? Absoluut het fietsen. En natuurlijk onze huismoeder Ria. Maar ik kijk er ook naar uit om mijn man

en kinderen weer te omhelzen. En ze te laten genieten van die heerlijke Nederlandse stroopwafels.'

Verken en verleg jij ook graag (jouw) grenzen? Lees dan meer over studeren in het buitenland op www.viaa.nl/naarhetbuitenland.

Anjana "In Nederland krijg je als student de ruimte om je eigen leerstijl te ontdekken. Die ruimte ga ik mijn Nepalese studenten ook geven"



Mannen in het basisonderwijs

Uitstervend ras, nieuwe trend of toekomstmuziek?

Weet je nog die leuke meester van vroeger? Die ene die altijd in was voor een geintje? En met wie je lekker gek kon doen? Grote kans dat kinderen van nu die herinnering later niet hebben: slechts een op de acht basisschooldocenten is man. Een historisch laag aantal dat nog steeds dalende is. Wilfred de Vries, directeur van de Educatieve Academie, over het belang van mannen in het onderwijs.

Een gemiddelde basisschool telt tegenwoordig meer juffen dan meesters. 'Er zijn zelfs scholen met alleen maar juffen', begint Wilfred. 'Dit komt door de beperkte mannelijke instroom en het grote aantal meesters dat momenteel met pensioen gaat. Daarnaast wijst de praktijk uit dat mannen vaak doorgroeien naar een directiefunctie of een baan binnen het voortgezet onderwijs.'

Eigen manier van lesgeven

Wilfred merkt dat de pabo door veel mannen als vrouwelijke opleiding wordt gezien. 'Onterecht uiteraard. Het is juist de uitdaging om een eigen manier van lesgeven te ontwikkelen. Bij vrouwen ligt de focus vaak op structuur, terwijl mannen eerder kiezen voor een meer uitgesproken stijl.'

Mooi voorbeeld vind ik de conciërge uit de serie De Luizenmoeder. Door te toveren met zijn gitaar, krijgt hij alles voor elkaar.'

Maatwerk

Voor kinderen is een meester een heel ander rolmodel dan een juf. 'Kinderen moeten zich aan beide rolmodellen kunnen spiegelen', aldus Wilfred. 'Daarom zetten we ons bij Hogeschool Viaa in om mannelijke studenten binnen te halen en te houden. Dat is best lastig: veel initiatieven van pabo's leverden tot nu toe niet het gewenste resultaat op.' Hij vervolgt: 'De kunst is om in nauw overleg met studenten te kijken wat zij tijdens hun opleiding nodig hebben. Dat vraagt om maatwerk, zodat studenten de meester in zichzelf kunnen ontdekken

en ervaren hoe fantastisch werken in het basisonderwijs is. We merken dat dit steeds beter gaat: 25 procent van onze eerstejaars bestaat inmiddels uit mannen.'

Combinatiefuncties

Wilfred verwacht dat het basisonderwijs in de toekomst alleen nog maar interessanter wordt. 'Je ziet steeds meer scholen met bijvoorbeeld een kinderopvang, sportservice en logopediepraktijk. Van daaruit ontstaan nieuwe carrièrekansen. Docenten kunnen kiezen voor een combinatiefunctie, waarbij ze bijvoorbeeld ook als buurtsportcoach aan de slag gaan. Dat maakt werken in het onderwijs afwisselend en uitdagend. Vandaag en morgen, maar ook op de lange termijn.'

Menno van de Merwe, oud-pabostudent

'Toen ik jaren geleden met de mbo-opleiding tot onderwijsassistent begon, was ik de enige man. Dat mijn klas op de pabo vijf mannen telde, vond ik daarom heel wat. Onderling hadden we veel aan elkaar. Als man kom je soms toch voor andere uitdagingen te staan. Zo speelde tijdens mijn stage in een kleuterklas een ontuchtzaak, die breed werd uitgemeten in de media. Ik voelde me bekeken en vroeg me ineens af of ik kinderen nog wel kon helpen op het toilet. Gelukkig kijkt Hogeschool Viaa niet alleen vanuit vrouwelijk perspectief en wordt dit soort thema's bespreekbaar gemaakt.'

'Leskrijgen van zowel juffen als meesters is belangrijk voor kinderen, daarvan ben ik overtuigd. Mijn vrouw zit toevallig ook in het onderwijs. Zij zegt weleens dat ze gillend gek zou worden bij mij in de klas. Als we onze lessen vergelijken, zijn die van haar veel meer gestructureerd. Dat is niet goed of fout. Juist de diversiteit zorgt ervoor dat kinderen scherp blijven. Hetzelfde geldt binnen een team. Vrouwen praten vaak meer en wegen alles goed af, terwijl mannen graag knopen doorhakken. Die mix heb je nodig.'

'Ik werk op GBS De Schakel in Dronten. Het grote voordeel van man zijn, is dat scholen om je staan te springen. Problemen bij het vinden van een baan ken ik dan ook niet. Ik heb zelfs alweer vervolgstappen gezet. Sinds dit jaar ben ik aspirant-schoolleider. Leuk, want in die rol kan ik me nog beter inzetten voor goed onderwijs.'

'Mijn advies aan mannelijke pabostudenten? Word geen juf. Heb je een stagebegeleidster die blokfluit speelt tijdens muziekles, dan betekent dit niet dat jij dat ook moet doen. Wees jezelf en ontdek jouw stijl van lesgeven. Als dat lukt, kun je een rolmodel zijn, en een meester worden aan wie kinderen hun leven lang met plezier terugdenken.'





De kracht van netwerken en meedenken

Pop Up Your Talent helpt statushouders op weg naar de arbeidsmarkt

Arnold Messelink (oud-student SPH) is sociaal ondernemer en een man met een missie. 'Ik wil graag dat Zwolle over drie jaar aan de top van Nederland staat als het gaat om het aantal vluchtelingen met een verblijfsstatus die betaald werk hebben. Ik wil hen op een slimme en effectieve manier zo veel mogelijk uit de uitkering krijgen en aan de slag helpen. Daarvoor heb ik in samenwerking met deze zogenoemde 'statushouders' en vrijwilligers Pop Up Your Talent opgezet.'



Tijdens die avond pitchten de deelnemers hun vragen en talenten voor bekende en onbekende Zwollenaren die bereid zijn hun kennis, ervaring en netwerk te delen. Dit leidt tot nieuwe contacten en een breder netwerk, wat de kansen op de arbeidsmarkt voor de statushouder enorm vergroot. Bovendien is meedenken een feestje! Het geeft energie en een goed gevoel om iemand echt vooruit te helpen.

“Bij ons pakken statushouders zelf de regie en gaan aan de slag met hun talenten”

Pop Up Your Talent is een heel nieuw traject voor statushouders. Arnold: 'Het nieuwe aan dit traject is dat ze niet bij een professional aan hoeven kloppen waar ze eerst formuliertjes in moeten vullen. Bij ons pakken ze zelf de regie en gaan aan de slag met hun talenten. Ze maken een eigen plan en organiseren een eigen netwerk om hen te helpen bij het zetten van de eerste stappen op weg naar een plek op de Nederlandse arbeidsmarkt. Ze zijn dus actief bezig met hun droom met als doel om mee te doen in de samenleving!'

Meedenkbijeenkomst

Het traject start met vier praktische trainingsavonden. De deelnemers denken na over hun talenten, ze krijgen informatie over de Nederlandse arbeidsmarkt, formuleren hun vragen en leren die vragen te 'pitchen'. Gedurende het hele traject wordt een deelnemer gekoppeld aan een Nederlands maatje. Samen doen zij oefeningen en huiswerkopdrachten. Alles werkt toe naar de meedenkbijeenkomst. Arnold: 'De meedenkbijeenkomst zie ik als het hart van Pop Up Your Talent.'

Wat voor een meedenker misschien klein of onbelangrijk lijkt, kan voor een statushouder dé schakel zijn die hem grote stappen verder helpt op weg naar een volwaardige plek op de arbeidsmarkt.'

Integraal plan

Na de meedenkbijeenkomst gaat de actiefase in. De deelnemers gaan met hun maatje aan de slag met alle opgedane adviezen, aandachtspunten, namen en contactgegevens. 'Op die manier gaan er vaak onverwachte deuren open. Veel bedrijven zijn bereid om te investeren in statushouders, niet in de laatste plaats vanwege de arbeidskrachte op dit moment. Het probleem is alleen vaak dat er ook op andere levensgebieden ondersteuning nodig is om een arbeidsplek tot een succes te maken. Bij Pop Up Your Talent proberen we dat mee te nemen in een integraal plan, zodat bijvoorbeeld taal, thuissituatie en opleiding ondersteunend kunnen zijn aan het vinden van werk. Daarnaast kan het maatje fungeren als intermediair tussen statushouder en werkgever. Voor een werkgever is het

soms prettig om even te sparren en voor een statushouder is het in het begin vaak makkelijker communiceren met zijn maatje waarbij hij zich vertrouwd voelt.'

Ontwikkelen

Pop Up Your Talent draait nu een jaar en dat heeft al heel mooie resultaten opgeleverd. Daar is Arnold trots op, maar er liggen ook uitdagingen: 'Om het tot een blijvend succes te maken, is het nodig om aansluiting te houden met partners die zich ook bezig houden met participatie van statushouders in Zwolle. We moeten onszelf steeds ontwikkelen, zodat ons aanbod blijft passen bij de vraag en bij het taal- en opleidingsniveau van statushouders. Daarbij kunnen we altijd meer denkkracht gebruiken! Ik daag daarom bij deze Vaa, docenten en studenten uit: ga met dit vraagstuk aan de slag en denk met ons mee!'



Link naar filmpje Pop up your talent: www.viaa.nl/popupyourtalent.



Docenten voor de camera

We willen onze kennis met zo veel mogelijk mensen delen

Theologie ingewikkeld? Nu niet meer! In de afgelopen periode hebben docenten van Hogeschool Viaa bijgedragen aan www.weetwatjegeloof.nl, een platform met maar liefst tweehonderd videolessen over allerlei geloofsthema's. De videolessen duren ongeveer twintig minuten, waardoor je in korte tijd veel kennis opdoet. Docent Bart Kamphuis heeft inmiddels al twee keer voor de camera gestaan om zijn verhaal te vertellen. Sindsdien is hij net zo enthousiast als Rianne ten Voorde, projectleider bij Weet wat je gelooft.



Als vanzelf

Docent Bart heeft inmiddels twee videolessen opgenomen. 'Mijn promotieonderzoek ging over de handschriften van het Nieuwe Testament. Ik merkte dat daarover veel onwetendheid en verwarring bestond. Zo kreeg ik het idee om een videoles te maken over de basics van dit vakgebied. Ik kwam in contact met Rianne en werkte samen met haar het script uit. Toen het script af was, bouwden we haar kleine kantoor met behulp van een groen doek om tot studio. Best spannend, want een video opnemen doe je niet elke dag. Gelukkig was cameraman Daan van der Horst heel geïnteresseerd, waardoor ik het verhaal aan hem kon vertellen. Hierdoor ging het eigenlijk als vanzelf.'

Video's in het onderwijs

De videolessen die de docenten maken, worden geplaatst op het platform www.weetwatjegeloof.nl. 'Studenten van Hogeschool Viaa kunnen de lessen gratis bekijken', vertelt Bart. 'Wat ik zo leuk vind, is dat er steeds meer nieuwe mogelijkheden lijken te ontstaan. Docenten kunnen de video's bijvoorbeeld gebruiken tijdens hun colleges of aanbieden als verdieping. Bovendien biedt het platform de mogelijkheid om een mail te sturen naar de docent die de videoles geeft. Zelf heb ik op deze manier al een paar keer contact gehad met kijkers.'

Kennis delen over geloofsthema's

Van Bijbelkennis en spiritualiteit tot persoonlijke geloofsvragen, in de videolessen komen allerlei geloofsthema's voorbij. 'Regelmatig mailen kijkers met de vraag of we bepaalde thema's kunnen uitlichten. Wij gaan dan op zoek naar deskundige docenten', zegt Rianne. Bart vervolgt: 'Het initiatief kan ook vanuit docenten

zelf komen. Je hoeft niet binnen de Academie Theologie te werken, aangezien bij bijna alle opleidingen van Hogeschool Viaa wordt lesgegeven over geloofsthema's. Wanneer je als docent colleges voorbereidt, liggen er vaak kansen voor nieuwe videolessen. Zo deel je jouw kennis niet alleen met studenten, maar met nog veel meer christenen die verdieping zoeken in hun geloof en nadenken over hoe je kerk kunt zijn in deze tijd.'



Videoles bekijken?
Wil je videolessen bekijken? Ga dan naar www.weetwatjegeloof.nl, kies een abonnement en registreer je. Als student van Hogeschool Viaa heb je gratis toegang tot het platform. Wanneer je Rianne mailt via hwtenvoorde@akzplus.nl, helpt zij je op weg.



Videoles opnemen?
Wil je een videoles opnemen? Bart Kamphuis vertelt je graag meer over de mogelijkheden. Neem gerust contact met hem op via b.kamphuis@viaa.nl.

Viaa heeft een groen jasje

Van energielabel G naar A

Hij groeide op in een dorpje achter de duinen. En daar ontstond het; zijn passie voor weer en klimaat. Decennia lang was hij de drijvende kracht van weerinstituut MeteoGroup. Toch is hij meer bekend als weerman bij RTL4. Sinds 2018 is hij duurzaam ondernemer; op industriële schaal pakt hij de vervuiling aan. Tussendoor staat hij als spreker op de zeepkist, om te vertellen dat duurzaam ondernemen vooral veel oplevert. Op 19 september sprak Reinier tijdens Viaa Open.



Het woord 'duurzaamheid' galmde het afgelopen jaar door de gangen van Viaa. En inmiddels is het een feit: Viaa heeft een groen jasje gekregen. Een nieuwe gevel, warmte-koude-opslag en zonnepanelen moeten zorgen voor een kleinere voetafdruk in de wereld. Reinier: 'Zo'n renovatie levert echt veel op. Je hebt meer comfort, lagere energielasten en een modern gebouw dat met de tijd meegaat. Een gebouw ook dat veel meer waard is. Toch zit de meeste impact 'm misschien wel in bewustwording. Al die studenten van Viaa zijn nu ambassadeurs. Zij brengen het besef over dat je zélf iets kunt doen aan een schonere wereld. Het zit 'm trouwens niet alleen in een gebouw. Duurzaam omgaan met de natuur is een leefstijl. Het helpt bijvoorbeeld enorm als je met de trein naar je vakantiebestemming reist in plaats van met het vliegtuig en als je geen of minder vlees eet.'

Groen grasveldje

'We gebruiken vaak de term 'duurzaamheid', maar eigenlijk is dit een uitgemolken woord', vertelt Reinier verder. 'Ik spreek veel liever van 'rentmeesterschap'. Daarin zit het woord 'rente'. Je krijgt dus rendement voor het goed omgaan met de aarde. Zeker als christenen moeten we de schoonheid en uniciteit van de schepping tot ons door laten dringen. We mogen de aarde gebruiken, maar wel op een eerlijke manier. Eigenlijk is dat niet meer dan normaal. Een eerlijk is niet per se ouderwets. Verstandig omgaan met wat we krijgen, is eigenlijk heel hip en trendy. Er zijn inmiddels echt wel zonnepanelen die strak op het dak kunnen liggen. Toch kijken hele volksstammen alleen naar hun eigen grasveldje dat nog groen is en zien niet dat het klimaat ontspoot. Die warme zomermaanden zijn toch heerlijk? Maar het is vijf voor twaalf. Zolang je vooral naar je eigen welbevinden en portemonnee kijkt, zie je niet veel. Het is van het grootste belang dat we internationaal serieus werk maken van het stopzetten van de kaalkap, water- en luchtverontreiniging en



“Hele volksstammen kijken alleen naar hun eigen grasveldje dat nog groen is, maar zien niet dat het klimaat ontspoot”

het wegwerpen van plastic in de oceanen. Er zijn oneindig veel kansen om de situatie om te buigen. Generaties na ons zullen dan merken dat het klimaat stabiel wordt.'

Parels

Zeg 'oceaan' en je gedachten gaan naar 'plastic soep'. Iets waar we een paar jaar geleden nooit van hadden gehoord. Hoe kan dat en hoe erg is de situatie? Reinier: 'Die is heel ernstig. 95 procent van het plastic komt in zee en dus in de levende systemen terecht. Samen met klimaatverandering is deze vervuiling de grootste bedreiging van het leven op aarde. In augustus werd ik betrokken bij Pyroil; een bedrijf dat van plastic weer een waardevolle grondstof maakt: olie.

In Europa, maar ook in landen als India, China en Haïti willen we raffinaderijen opzetten. Voor elke eenheid aan olie die we verkopen, planten we ergens waar dat nodig is bomen. Op deze manier dragen we bij aan een betere en schonere wereld. Trouwens, stil worden van de schoonheid van de natuur kan nog steeds. Er zijn nog ontzettend veel pareltjes te vinden. De opdracht aan ons is om in verwondering op zoek te gaan en een goed rentmeester te zijn. En minstens zo belangrijk: om de volgende generaties te stimuleren goed voor de aarde te zorgen. Want zij zijn de consumenten van de toekomst.'

Zeg eens A

Met een warmte-koude-opslag en de vernieuwde gevel gaat het gebouw van Viaa van energielabel G naar A. Energiefonds Overijssel droeg met een lening bij aan deze transformatie. Anouk Blum, Manager Vreemd Vermogen van het fonds: 'Energiefonds Overijssel stimuleert het gebruik van duurzame energie in de provincie. De energieverbetering die Hogeschool Viaa met de verbouwing realiseert, is bijzonder groot. Daarom wilden wij graag bijgedragen aan dit project.'

Kleurrijk Viaa opent vensters

Wie op woensdag 19 september de prachtige entree van Hogeschool Viaa binnenloopt, voelt het gelijk; opgewondenheid, een beetje spanning ook, omhuld met een flinke toef trots. Kleurrijke boeketten sieren de balie van de receptie, die door de indrukwekkende raampartij erachter lijkt te zweven in de serene sfeer van de foyer. Maar door de duurzame metamorfose heen, voel je het nog steeds; vriendelijkheid, (com)passie en vakkundigheid. U weet wel, dat Viaa-gevoel.

Eigen leerstijl

Waar gisteren werklieden nog de laatste hand legden aan de buitengevel van Viaa, installeren technici nu geluid- en licht-apparatuur voor de openingsshow van vanavond. De aula is omgetoverd tot een sfeervolle ontvangstruimte, waar de eerste gasten een drankje drinken. Tegen 16:00 uur bewegen de aanwezigen zich naar de Dominicanenkerk vlak achter Viaa, waar Jacob Schaap (voorzitter van het College van Bestuur), Robertha Langenberg (directeur van de Academie Health Care) en Risco Balkenende (voorzitter van de Raad van Toezicht), het publiek toespreken. Robertha: 'Wat we binnen leren, wordt zichtbaar in de samenleving. Dankzij het transparante gebouw zie je nu direct dat wij een beroepsopleiding zijn. In ons werk voor kwetsbare mensen laten we zien dat we geloven in ons werk, dat we bezield en professioneel zijn.'

Flesje zeep maakt het verschil

Bezieling is iets wat hoofdspreker Reinier van den Berg (zie ook pagina 20-21), maar al te goed kent. Zijn liefde voor weer, natuur – Gods schepping – spat er tijdens zijn openingsspeech van af. 'Ruik, zie, geniet van de schepping en dank God ervoor!' Maar ook: 'Het is vijf voor twaalf. Water is een van de grote wonderen die God geschapen heeft. Dauw, neerslag, sneeuw, het is allemaal even prachtig. Maar door de klimaatverandering raakt dat

water ons ook snoeihard in de vorm van overstromingen, orkanen, ga zo maar door. Viaa laat zien dat je daar iets aan kunt doen. Zonnepanelen en andere milieuvriendelijke oplossingen zijn namelijk meer dan een duurzaam gebaar. Het getuigt van rentmeesterschap, van eerlijk omgaan met Gods schepping.'

Flesje zeep maakt het verschil

Bewust omgaan met Gods schepping houdt voor Viaa meer in dan de buitengevel aanpassen. Ook kiezen voor 'eerlijk eten' voor het binnenste van de mens hoort daarbij. Daarom genoten alle aanwezigen van een heerlijke, gevarieerde en duurzame maaltijd zonder vlees. Workshops zoals 'Light graffiti' en 'Duurzaamheid en onderwijs' boden vervolgens de mogelijkheid om zélf in actie te komen. Het avondprogramma startte buiten met een dankwoord aan iedereen die op welke manier dan ook een bijdrage aan de renovatie heeft geleverd. Dorine Putman, van Energiefonds Overijssel, complimenteerde Hogeschool Viaa 'met de transformatie van energielabel 'G' van 'gruwelijk' naar 'A' van 'apetrots'. Om 19:30 uur was het dan eindelijk tijd voor de officiële opening door de burgemeester van Zwolle, Henk Jan Meijer. De avond werd afgesloten met een spectaculaire lichtshow, een expressie van het karakter van Viaa: kleurrijk, dynamisch, vernieuwend, professioneel, gepassioneerd, geraakt en treffend. Viaa van binnenuit. Buitengewoon bijzonder.

Mevrouw Buist, moeder van eerstejaars Social Work-student-student Saskia: "Door wat ik hier vandaag hoor, krijg ik het gevoel dat op Viaa wordt voortgeborduurd op wat wij als ouders hebben geprobeerd mee te geven in de opvoeding, zoals oog hebben voor een ander. Dat vind ik heel mooi."



Ketenstage in de Jeugd-gezondheidszorg verbreedt de blik van verpleegkundige

Annette en Nienke vormden een levende brug tussen twee organisaties

Twee vierdejaars verpleegkundestudenten van Hogeschool Viaa, Annette Smelt en Nienke Bronkhorst, mochten het afgelopen jaar hun stage op een nieuwe manier invullen. Zij liepen voor het eerst een innovatieve ketenstage in de jeugdgezondheidszorg. En ze zijn enthousiast: 'Dit is echt een ervaring geworden waar we de rest van onze studie en ons werk op voort kunnen bouwen!'

“Deze ketenstage heeft onze blik op de zorg aan kinderen verbreed en verrijkt”



Een ketenstage, wat moet ik me daarbij voorstellen?

Nienke: 'Een ketenstage houdt in dat je niet alleen stage loopt in één specifieke organisatie, maar dat je met de cliënt verder in de 'keten van zorg' meeloopt. Wij hebben stage gelopen in Ermelo bij het Centrum van Jeugd en Gezin. In Ermelo zitten de Jeugd- en Gezinsteams en een consultatiebureau onder hetzelfde dak. Beide hebben als doel om kinderen en gezinnen op de beste manier te helpen, maar allebei vanuit hun eigen expertise.' Annette vult aan: 'Normaal zouden wij als jeugdverpleegkundige alleen bij het consultatiebureau stagelopen. Dan kijk je dus alleen naar het verpleegkundige deel. Maar dankzij deze ketenstage konden we ook meelopen bij het Jeugd en Gezinsteam. Dat heeft onze blik op de zorg aan kinderen verbreed en verrijkt.'

Hoe is jullie stage verlopen?

Nienke: 'We hebben onderzoek gedaan naar de samenwerking tussen beide organisaties en daarbij ingezoomd op het thema hechtingsproblematiek bij kinderen.' Annette: 'We keken naar de interventies die jeugdverpleegkundigen en Jeugd en Gezinswerkers doen. Wat kunnen zij inzetten bij de preventie van hechtingsproblemen? En als er problemen zijn, hoe kunnen ze ouders ondersteunen? We hebben hiervoor literatuurstudie gedaan én een focusgroep opgezet. In die focusgroep zaten twee jeugdverpleegkundigen en twee Jeugd- en Gezinswerkers.'

Nienke: 'Toen we alle interventies in kaart hadden gebracht, bleek al snel dat ze niet volledig op de hoogte waren van elkaars expertise en dat de samenwerking beter kon. We hebben een aantal praktische aanbevelingen gedaan om dat te verbeteren. Zo stellen wij voor dat een jeugdverpleegkundige niet direct doorverwijst als hij of zij hechtingsproblemen signaleert waarbij meer hulp nodig is. De jeugdverpleegkundige kan beter eerst een collega van Jeugd- en Gezinwerk uitnodigen om gezamenlijk het gesprek aan te gaan met ouders.'

Wat heeft deze ketenstage jullie opgeleverd?

Annette: 'Ik vind het mooi dat ik door deze stage beter weet wat andere disciplines doen en dat ik buiten mijn eigen kader heb kunnen kijken. Ik weet ook beter waarvoor ik de ander kan benaderen.' Nienke: 'Ik heb zoveel geleerd! Ik was in vorige stages best wel afwachtend, maar dat kon hier niet meer. We moesten echt de leiding nemen, zelf op iedereen afstappen en vergaderingen voorzitten. Eerst vond ik presenteren heel lastig, maar daar heb ik nu zo veel mee geoefend dat ik er mijn hand niet meer voor omdraai. Ik zou het iedere student aanraden. Je moet wel een beetje initiatief durven tonen, maar dan kun je je enorm ontwikkelen!'



Geïnteresseerd in een ketenstage in uw instelling?
Stuur een berichtje naar Wichert: w.trip@viaa.nl.



Wichert Trip, docent Verpleegkunde

'Het werk van jeugdverpleegkundigen is sinds 2015 veranderd. Door de wijziging van het zorgstelsel is samenwerking tussen verschillende organisaties belangrijker geworden. Ook vond er een taakherschikking plaats in de rol van de jeugdverpleegkundige. De oude manier van stagelopen sloot onvoldoende aan bij dit veranderde werkveld, wat leidde tot onvoldoendes. Daarnaast worden studenten opgeleid volgens het nieuwe opleidingsprofiel Bachelor of Nursing 2020. Daarin staat dat de hbo-verpleegkundige in alle sectoren van de zorg aan de slag kan en interprofessioneel moet kunnen samenwerken. Ook dit vraagt een nieuwe manier van stagelopen.'

In samenwerking met Icare JGZ en Windesheim hebben we daarom de innovatieve ketenstage ontwikkeld. Icare JGZ wilde graag studenten binnen de deur hebben die een levende verbinding konden vormen tussen jeugdverpleegkundigen en de Jeugd- en Gezinsteams, om zo de samenwerking te bevorderen. Nienke en Annette hebben daar een belangrijke rol in kunnen spelen én waren tegelijkertijd heel concreet bezig inhoud te geven aan het nieuwe opleidingsprofiel. Een prachtige win-winsituatie!

Volgend jaar gaan we deze ketenstage verder ontwikkelen en mogelijk ook verbreden naar andere zorgsectoren. We denken en zoeken graag mee naar mogelijkheden om te verbeteren.'

Kees van Loon en het napalmmeisje

Van geschiedenisverhaal naar boodschap voor alle tijden

Begin jaren zeventig zag docent Kees van Loon hem voor het eerst: de angstaanjagende foto van het napalmmeisje uit de Vietnamoorlog. Op dat moment had hij nooit kunnen bedenken dat hij datzelfde meisje ruim 45 jaar later zelf de hand zou schudden. Waar een foto al niet toe kan leiden.

Kees van Loon is pabo- en verpleegkundedocent bij Hogeschool Viaa. Eind dit jaar neemt hij afscheid om te genieten van een welverdiend pensioen. Het is voor Kees een tijd van vooruitkijken, maar vooral van terugblikken. Daarbij loopt de foto van het napalmmeisje als een rode draad door zijn loopbaan.

Multiculturele klas

Het begon allemaal op een basisschool in Rotterdam-West, waar Kees les gaf aan een multiculturele klas. 'De verschillende culturen botsten nogal eens, wat vooral te maken had met de uiteenlopende normen en waarden. Bovendien spijbelden leerlingen regelmatig. Ze hingen dan met elkaar in het winkelcentrum', vertelt hij. 'Empathie bleek de sleutel tot succes te zijn. Ik zorgde ervoor dat leerlingen elkaar leerden begrijpen, waardoor ze zich meer op hun gemak voelden en het leuk vonden om naar school te komen.'

Napalmmeisje

Begin jaren zeventig werd de Westerse wereld opgeschrikt door de foto van het napalmmeisje. 'Kort daarvoor had ik twee Vietnamese weesjongens in mijn klas gehad die per boot naar Europa waren gevlucht', zegt Kees. 'Hierdoor kwam het verhaal extra dichtbij. Er werd écht gevochten in het Verre Oosten en mede door toedoen van het Westen vielen er onschuldige slachtoffers.'

Lesprogramma

Om leerlingen bewust te maken van hun rol in de wereld, de maatschappij en de klas, besloot Kees meer te doen met de foto van het napalmmeisje. 'Ik ontwikkelde een lesprogramma dat ik tot op de dag van vandaag gebruik. Bij dit programma krijgen leerlingen afbeeldingen van verschillende personen te zien. Ze moeten zich voorstellen wie deze personen zijn en wat ze doen. Pas later ontdekken ze dat iedereen op de foto van het napalmmeisje staat, wat leidt tot een heel ander perspectief.' Hij vervolgt: 'In dit lespro-



gramma voert empathie de boventoon. Leerlingen komen erachter dat je in situaties verschillende rollen kunt hebben. Die van dader, slachtoffer of omstander bijvoorbeeld. Vraag is voor welke rol zij op dat moment kiezen.'

Verplaatsen in een ander

Kees past zijn lesprogramma vooral toe binnen de pabo, waar hij sinds begin jaren negentig lesgeeft. 'De foto uit de Vietnamoorlog toont een gekwetst kind. Als docent heb je ook regelmatig te maken met gekwetste of kwetsbare kinderen. Het kan soms best lastig zijn om voor iedereen oog en hart te hebben. Met het lesprogramma leer ik docenten hun eigen identiteit te parkeren, zodat ze zich beter kunnen verplaatsen in de ander en er écht voor de kinderen in hun klas kunnen zijn.'

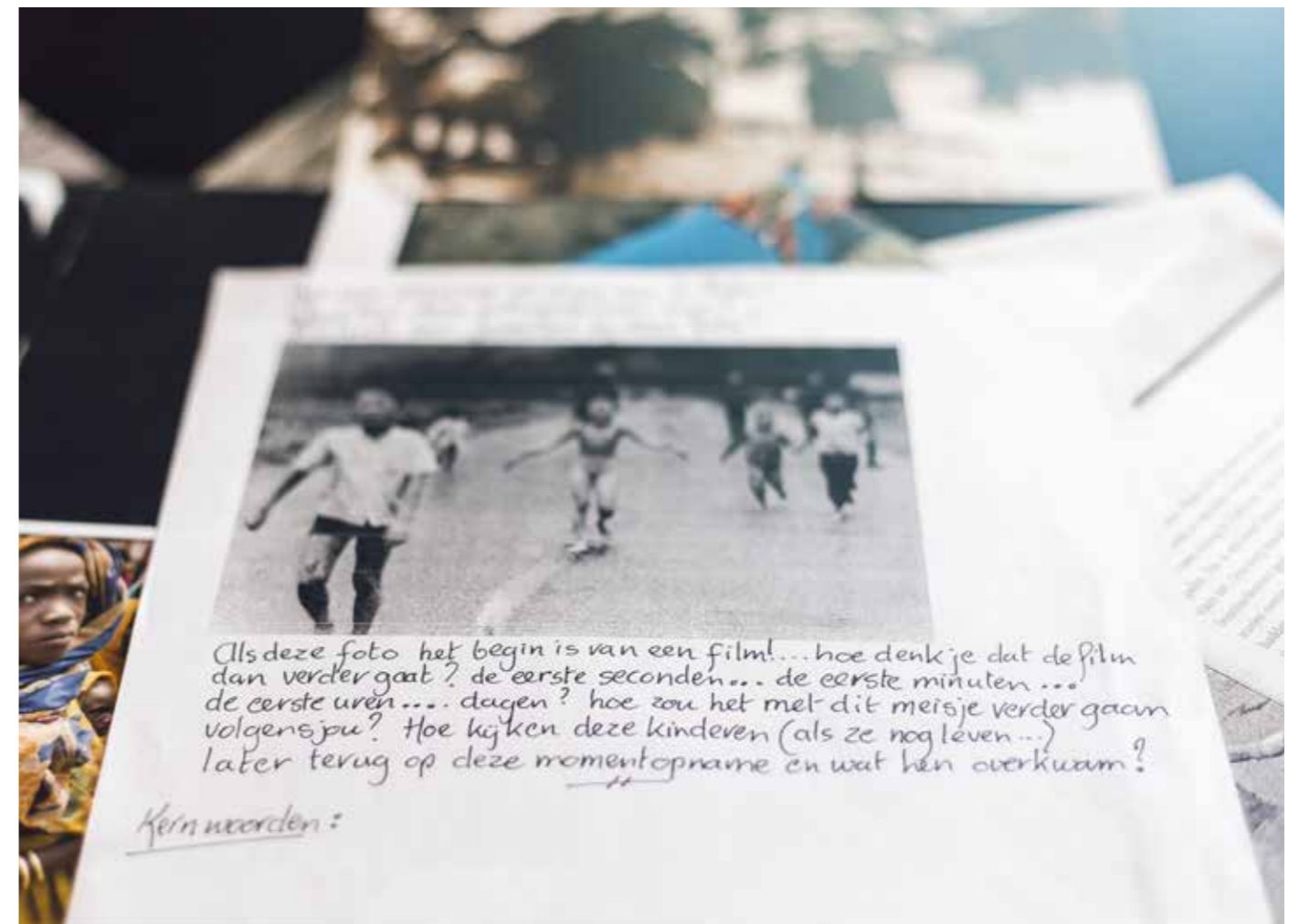
Ontmoeting

Als kroon op zijn werk mocht Kees afgelopen voorjaar het napalmmeisje ontmoeten. De inmiddels 55-jarige Kim Phuc, zoals ze heet, reist tegenwoordig als VN-ambassadeur de wereld rond om haar verhaal te vertellen. 'De ontmoeting was heel bijzonder. Kim vertelde dat mijn lesprogramma aansluit bij wat ze met haar verhaal wil bereiken', aldus Kees. 'We kunnen de wereld misschien niet veranderen, maar wel zo goed mogelijk omgaan met de verschillen in onze eigen omgeving. Door naar een ander om te zien, dragen we met elkaar bij aan een plek waar iedereen zich thuis voelt.'



Lesprogramma bekijken of gebruiken?

Wil je meer weten over het lesprogramma met het napalmmeisje? Stuur dan een berichtje naar Kees van Loon, k.vanloon@viaa.nl.





Nadine Timmerman



Lorem ipsum



Lorem Ipsum

Viaa in top van hogescholen

Zowel bij de Nationale Studenten Enquete (NSE) als in de Keuzegids heeft Viaa ook dit jaar weer prachtige scores behaald. Op alle algemene onderdelen lagen de resultaten duidelijk boven het landelijk gemiddelde. Dat is deze keer extra bijzonder, aangezien Viaa het hele schooljaar te maken heeft gehad met een ingrijpende verbouwing, terwijl de lessen gewoon in het pand gegeven werden.

Laura Grootens, derdejaars student Verpleegkunde over docenten:

'Als ik door de gangen van Viaa loop, word ik geregeld aangesproken door docenten die vragen hoe het met me gaat. De drempel is daardoor lager om hén te benaderen als dat nodig is.'

Gerbert Kremers, vierdejaars student Verpleegkunde over de aansluiting op de beroepspraktijk:

'De opleiding is in beweging, net zoals het werkveld. Ook staat de opleiding uitgebreid stil bij zingeving en spiritualiteit, iets wat in het werkveld steeds meer op de voorgrond treedt.'

Jasper van Opijnen, vierdejaars student GPW over de sfeer op Viaa:

'Mensen groeten elkaar op Viaa en dat voelt een beetje als thuiskomen vind ik altijd. Het is klein, overzichtelijk en christelijk. Die gemoedelijke sfeer ademt Viaa en dat geeft mij rust. Ik heb het gevoel dat ik hier gewoon mezelf mag zijn. Dat vind ik heel belangrijk.'



Kijk op viaa.nl/nse voor de vlogs van deze studenten.

Maartje van der Velde, vierdejaars student pabo zou Viaa aanraden:

'Ik raad Viaa zeker aan bij studietoelagen! De kleinschaligheid en betrokkenheid van docenten is superfijn. Ook als je moeite hebt met bijvoorbeeld plannen en organiseren, zijn er mensen die je kunnen helpen.'

Nadine Timmerman, derdejaars student Verpleegkunde over studiebegeleiding:

'Er is niet alleen aandacht voor mijn proces op school, maar ook voor de dingen om school heen die mijn leerproces kunnen beïnvloeden.'



Gerbert Kremers



Lorem Ipsum

Cateringmedewerker Joke en haar man Ties in Namibië

Elke druppel die goed terechtkomt, is er een

Van broodjes klaarmaken tot soep koken, Joke Sikkema was bijna tien jaar lang een vertrouwd gezicht in het restaurant van Viaa. In december 2017 vertrok ze naar Namibië om voor Christ's Hope aan de slag te gaan. Een groot avontuur, waarbij ze zich samen met haar man Ties inzet voor mensen die lijden door aids.



Het was mei 2016 toen Joke een vacature voorbij zag komen. 'Er werd gezocht naar een echtpaar dat kon helpen bij het opzetten van een recyclingproject in Namibië. De vacature leek voor ons geschreven te zijn. Ik houd ervan om dingen te regelen en Ties is techniekdocent op een groene school.' Aangezien de twee er al jaren van droomden om ontwikkelingswerk te doen, besloten ze een sollicitatie serieus te overwegen. 'We legden het idee voor aan onze kinderen, die net zo positief waren als wij. Ook onze werkgevers reageerden boven verwachting goed. Ze gaven aan dat we na het avontuur gewoon mochten terugkomen. Uiteindelijk wees alles erop dat we moesten gaan.'

Noodgedwongen in Nederland

Joke en Ties solliciteerden en werden aangenomen. 'We startten met fondsenwerving om geld binnen te halen voor ons levensonderhoud. Het was fijn om te merken dat veel mensen ons wilden steunen. In augustus 2017 zouden we definitief vertrekken, maar het liep anders. Vanwege een koerswijziging van de organisatie moesten we noodgedwongen in Nederland blijven. Omdat we geen huis meer hadden, logeerden we in een kleine B&B en leefden we uit een koffer. Op dat moment waren we het vertrouwen echt even kwijt.'

Werken voor de CarePoints

Gelukkig kwam er een nieuwe kans voorbij: Joke en Ties konden voor Christ's Hope aan de slag. Deze keer liepen de voorbereidingen wél voorspoedig. 'Sinds december 2017 wonen we in Okahandja in Namibië en zijn we volop aan het werk voor de acht CarePoints van Christ's Hope. Bij de CarePoints komen kinderen die hun ouders zijn verloren door aids, zelf aan aids lijden of er in hun directe omgeving mee te maken hebben. Ze krijgen eten, onderwijs en leren de Bijbel kennen, zodat een gezonde basis ontstaat om te groeien.' De kinderen in Namibië worden gesponsord door mensen uit Duitsland, Amerika en Groot-Brittannië. Joke: 'Ik doe de administratie en verzorg de correspondentie tussen de kinderen en hun sponsors. Ties is de handyman en voert allerlei klussen uit bij de CarePoints. De ene keer bouwt hij een nieuwe keuken, de andere keer repareert hij een schakelaar.'

Cultuurverschillen

Joke en Ties genieten van hun werk, maar het is niet altijd gemakkelijk. 'Soms moeten we naar een CarePoint honderden kilometers verderop. Daar leven we dan een paar weken in het CarePoint zelf, waar we voornamelijk traditionele kost eten. Komen we terug, dan

zijn we altijd blij dat we weer ons eigen potje kunnen koken.' Ook vinden ze het soms lastig om de mensen te begrijpen. 'Kinderen hebben thuis bijna niks en krijgen bij de CarePoints van alles aangeboden. Toch zijn ze er niet altijd. Daar moet je je bij neerleggen. We kunnen niet de hele wereld veranderen. Elke druppel die goed terechtkomt, is er een.'

Vol energie

In de zomer van 2019 komen de twee terug. Vanaf dan is Joke weer in de kantine van Hogeschool Viaa te vinden. 'Tot die tijd zetten we ons in Namibië voor de volle honderd procent in. We voelen ons door God gezonden en gesteund. Sinds we hier zijn, hebben we nog geen griepje gehad. We zitten vol energie om door te gaan!'



Joke en Ties volgen?

Via <http://tochweerafrika.blogspot.com> delen Joke en Ties hun ervaringen in Namibië. Wil je hen steunen? Dan kun je een gift overmaken naar Christ's Hope Nederland (NL57RABO0326553991 ten behoeve van Missie familie Sikkema).

Zingevingsvragen hebben we allemaal

Maar stellen we ze ook?

25 landen, 25 culturen en één gemeenschappelijk doel: handvatten bieden aan onderwijsinstellingen en verpleegkundigen, zodat zij makkelijker het gesprek kunnen aangaan met patiënten. Geen gesprek over pillen en pleisters, maar over persoonlijke (levens)vragen. Dat kunnen ook vragen zijn die 'gewoon' gaan over de natuur, relaties, een mooi boek. In ieder geval over wat voor de patiënt op dat moment belangrijk is. Maar hóé ga je als verpleegkundige het gesprek hierover aan? René van Leeuwen, lector van het Lectoraat Zorg en Zingeving, ontwikkelde hiervoor samen met Europese onderwijspartners een standaard voor hbo verpleegkundigen.



Op de kaart zetten

Het goede nieuws is; die handvatten liggen inmiddels voor het grijpen. René: 'Ik werk al jaren samen met onderzoekers en onderwijsmensen, binnen en buiten Europa. Wat bleek steeds weer: zingevingsvragen zijn niet gebonden aan landen en culturen. Iedereen heeft ze. Ook de verlegenheid die verpleegkundigen ervaren om hierover het gesprek aan te gaan is 'universeel'. Daarom besloten we onze kennis en ervaring te bundelen en samen een standaard te ontwikkelen voor onderwijsinstellingen. Een standaard die richting geeft, maar waarin ook ruimte is voor verschillen tussen de culturen. Studenten doen veel kennis en vaardigheden op én leren hoe je dit onderwerp op de kaart zet bij zorginstellingen. Ook ontdekken ze hoe je omgaat met weerstand onder collega's of het management. Op Viaa hebben we al deze kennis verwerkt in een minor. Maar hoe belangrijk onderwijs ook is, je leert vooral in de praktijk. Onze studenten oefenen daarom veel met behulp van casussen en tijdens stages.'

Identiteit

Het onderwerp zingeving is niet nieuw voor Viaa. De naam van het lectoraat 'Zorg en Zingeving' spreekt voor zich. René: 'Het onderwerp zingeving vinden we bij Viaa vanuit onze identiteit belangrijk. Het hangt samen met onze overtuiging dat we naar elkaar moeten omzien. Daar hoort dus ook aandacht bij voor wat de patiënt bezighoudt. Wij zeggen altijd tegen studenten: 'Je verpleegt de zieke en niet de ziekte.' Maar dat betekent niet dat zingeving iets typisch christelijks is. Levensvragen hebben we allemaal, of we nu christelijk, atheïstisch of moslim zijn.'

Het Europese samenwerkingsverband waaraan het lectoraat Zorg en Zingeving van de Academie Health Care van Viaa deelneemt, is het Erasmus+project EPICC (Enhancing' Nurses Competence in Providing Spiritual Care through Innovative Education and Compassion Care). Meer informatie over dit project en over de geplande bijeenkomsten vindt u op: www.epicc-project.eu.

Ziekte, zwangerschap, geboorte, herstel of palliatie; het zijn bij uitstek deze fases die vragen kunnen oproepen als: wie en wat vind ik op dit moment écht belangrijk in mijn leven? Nadenken en praten over dit soort levensvragen is vaak een bron van kracht en heeft een positief effect op herstel, blijkt uit onderzoek. Van hbo-verpleegkundigen wordt verwacht dat zij de behoefte van patiënten om over zingeving te praten herkennen en dat ze er adequaat op kunnen reageren. Maar de praktijk is weerbarstiger. René: 'Uit onderzoek blijkt dat veel verpleegkundigen het lastig vinden om over zingeving te praten. Ze voelen zich er ongemakkelijk bij, denken dat het vooral iets religieus is of ze missen handvatten om hierover het gesprek met patiënten aan te gaan. Verpleegkundigen zijn vaak praktische mensen die snel problemen willen oplossen. Maar soms ligt de oplossing juist in luisteren en even stil zijn.'

Mag ik even uw aandacht?

Annemap Posthuma, deeltijd hbo-v-student aan Viaa, volgde de minor 'Verpleegkundige Aandachtsvelder Zingeving'. Voor een onderzoek nam ze enquêtes af onder verpleegkundigen. Hieruit kwam hetzelfde beeld naar voren als beschreven is in de literatuur; verpleegkundigen willen wel aandacht geven aan zingeving, maar weten vaak niet hoe. Daarom schreef Annemap samen met een aantal andere Viaa-studenten een advies over hoe je tijdens een opnamegesprek al aandacht kunt geven aan zingeving. Annemap: 'Een goed gesprek begint bij rust, een open houding en oprechte aandacht. Vervolgens kun je drie eenvoudige vragen stellen, ontworpen door het Mount Vernon Cancer Network. Als je vanaf het begin van een opnametraject aan

dacht geeft aan levensvragen, kun je goed inschatten of verdere spirituele begeleiding nodig is. Hierdoor kan de kwaliteit van leven van een patiënt groter worden en de opnameduur kleiner.'

Als afsluiting van de minor schreef Annemap een essay over dit onderwerp. Hiervoor won zij dit voorjaar de Anna Reynvaan Studentenprijs. Dit is een prijs voor de beste wetenschappelijke publicatie van een verpleegkundige, het beste verpleegkundige initiatief om de patiëntenzorg te verbeteren en het beste artikel van studenten hbo-verpleegkunde over het thema van de Anna Reynvaanlezing 2018: morele veerkracht. Bent u benieuwd naar het essay? Lees het op www.viaa.nl/annareynvaan.



“Als verpleegkundige verpleeg je de zieke, niet de ziekte”



Deeltijdopleiding pabo

Je moet soms flink doorzetten, maar dat is het allemaal waard

Na zijn opleiding tot industrieel productontwerper bleef hij plakken bij zijn bijbaan in de supermarkt. Hij groeide door naar de functie van filiaalmanager en had het naar zijn zin. Toch begon het na een paar jaar te kriebelen. Wat wilde hij nou écht? Na een tijdlang wikken en wegen, besloot Maurits Bronswijk het roer om te gooien. Inmiddels staat hij niet meer als manager in de supermarkt, maar als meester voor een schoolklas.

Toen Maurits jaren geleden van de middelbare school kwam, wist hij eigenlijk niet zo goed welke kant hij op wilde. Hij koos voor een opleiding tot industrieel productontwerper, omdat hij tekenen leuk vond. 'Al snel ontdekte ik dat fulltime achter een bureau zitten niets voor mij was. Ik rondde de opleiding af, maar deed er verder niets mee.' Toen Maurits een gezin kreeg, veranderde zijn situatie. 'Ik werkte bij de supermarkt en had regelmatig weekenddienst. Toen mijn zoon naar school ging,

wilde ik dat liever niet meer. Het werd tijd om serieuze toekomstplannen te maken.'

Eurekamoment

Maurits had op dat moment een veel duidelijker beeld van zijn wensen. Hij was op zoek naar afwisseling, regelmatige werktijden, veel mensen om zich heen en gelijkwaardige collega's. Samen met een loopbaanbegeleider ging hij de uitdaging aan om daar een geschikte baan bij te vinden. 'Toen de

pabo naar voren kwam, voelde dat als een soort eurekamoment: dat ik daar nooit eerder aan had gedacht. Ik koos uiteindelijk voor de deeltijdopleiding bij Hogeschool Viaa.'

Volle agenda

Een deeltijdopleiding volgen is natuurlijk niet niks. 'Op maandag loop ik stage en op donderdag ga ik naar school. Daarnaast heb ik veel huiswerk, een baan en een gezin', zegt Maurits. 'Vanwege die volle

agenda sla ik feestjes en verjaardagen vaak over en ben ik tijdelijk gestopt met jeugdwerk in de kerk. Behoorlijk rigoureuus, maar ik kan nu eenmaal niet zeven dagen per week non-stop doorgaan.'

Bewust genieten

Maurits geniet nu bewust van de kleine dingen. 'Ik breng mijn kinderen naar school of ga met mijn gezin naar de kinderboerderij. Daarnaast speel ik elke woensdagavond basgitaar in mijn bandje. Dat geeft mij de energie die ik nodig heb om door te gaan. Belangrijk: het eerste jaar van de opleiding kwam ik redelijk eenvoudig door op mijn positieve drive, maar het tweede jaar vind ik een stuk pittiger.'

Onderwijsassistent

In februari 2019 verwacht Maurits zijn

opleiding af te ronden. 'Om wat meer praktijkervaring op te doen, wilde ik graag al eerder betaald aan de slag in het onderwijs. Ik besloot een open sollicitatie te sturen naar de stichting waaronder mijn stageschool valt. Met succes: ik werk daar nu als onderwijsassistent, wat betekent dat ik mijn baan in de supermarkt heb kunnen opzeggen.'

Lichtjes in ogen

Na de opleiding gaat Maurits het liefst aan de slag als meester in de bovenbouw. 'De zaakvakken, zoals techniek, geschiedenis en aardrijkskunde, vind ik het leukst om te geven. Laatst ontstond er tijdens een van mijn lessen een heel ontspannen klassengesprek. Mijn stagebegeleider zei na afloop dat ik lichtjes in mijn ogen kreeg. Die feedback geeft

mij de bevestiging dat ik de juiste keuze heb gemaakt.'

Doen waar je blij van wordt

Wat voor advies Maurits wil meegeven aan studenten die de pabo in deeltijd gaan volgen? 'Veeg je agenda leeg, zorg dat je gezin achter je staat en kies gericht voor ontspanning. Je moet soms flink doorzetten, maar dat is het allemaal waard: wanneer je het diploma binnen hebt, kun je doen waar je écht blij van wordt.'

Meer weten?
Wil je meer weten over de deeltijdopleiding pabo? Kijk dan op www.viaa.nl/pabodeeltijd.



Bokscoaching haalt het binnenste naar buiten

Ondernemende Berend bokst het voor elkaar

In zijn praktijkruimte met robuuste, openstaande houten schuifdeuren, vind ik Berend Oosterhuis, oprichter en eigenaar van Bokscoaching. Al snel blijkt dat ik te maken heb met een coach in hart en nieren. Nog voor ik iets kan zeggen, vraagt hij: 'Hoe gaat het met je?' Op mijn ietwat standaard antwoord 'Goed', steekt hij direct de diepte in met: 'Oh ja? Vertel, waarom?' Een verrassend begin van een energiek gesprek over ondernemer zijn, boksen en coachen.

Berend studeerde negen jaar geleden af als Sociaal Pedagogisch Hulpverlener. Na een tijd gewerkt te hebben met jongeren in de gesloten jeugdzorg, besloot hij het roer volledig om te gooien en voor zichzelf te beginnen. 'Ik had geen idee wat ik wilde gaan doen en ik was totaal niet commercieel ingesteld. Ik wist dat ik met mensen kon werken en dat ik kon boksen. Ik heb die twee talenten bij elkaar opgeteld en uiteindelijk is dat uitgegroeid tot Bokscoaching.'

Draak

'Op mijn achttiende ben ik eindelijk begonnen met vechtsport. Eindelijk, ja! Als klein jongetje nam ik al een oude bokshandschoen mee van de vuilstort. Ik wilde graag boksen, maar ik zou er maar agressief van worden. Ik was een driftig mannetje, altijd onrustig. School vond ik vreselijk en op de middelbare school was ik een draak voor de docenten. Ik heb allerlei teamsporten geprobeerd, maar raakte gefrustreerd omdat ik ondanks mijn gedrevenheid het team niet in mijn eentje kon redden. De eerste keer dat ik in de sportschool kon boksen met serieuze wedstrijdvechters, werd het eindelijk stil in mijn hoofd. Ik ervoer voor het eerst: 'Ik geef alles, maar het is nóg niet genoeg!' Deze uitdaging van meedogenloos moeten zijn voor mezelf was echt een verademing.'

Lichaamssignalen

Dat gaan voor het uiterste, wil hij ook naar boven halen bij de mensen die hij coacht.

'Ik geloof dat we niet bedoeld zijn voor een leven van middelmatigheid. Voor de een is het een uitzonderlijke prestatie om een liefdevolle papa te zijn, omdat hij die zelf nooit gehad heeft. Voor een ander is dat het behalen van een mbo-diploma met de beperking van dyslexie. Het gaat erom dat mensen verantwoordelijkheid nemen voor wie ze wél zijn en wat ze wél hebben. Dat is iets anders dan veel verdienen of topsport beoefenen.'

Een bokscoach zoekt naar de juiste balans tussen denken en voelen, tussen praten en ervaren. 'Veel mensen herkennen hun lichaamssignalen niet en kunnen niet voelen in het moment. Op die manier zijn ze toeschouwer geworden van hun eigen leven en lopen ze steeds weer tegen dezelfde thema's aan. Tijdens een sessie proberen we de binnenwereld naar buiten te halen. We doen oefeningen met die thema's, analyseren wat er naar boven komt en maken dan de koppeling naar het dagelijks

leven. Vanuit bewustwording kunnen mensen nieuwe patronen ontwikkelen die weer functioneel zijn.'

Ambitieuze ondernemer

Er gebeuren dus prachtige dingen 'op de mat' bij Berend. Maar Berend zou Berend niet zijn als hij ook als ondernemer niet gaat voor goud. Inmiddels heeft hij drie vaste trainers werken op de locatie in Zwolle. Ook in Arnhem zijn klanten gestart én hij is bezig een locatie op te bouwen in Eindhoven. 'Mijn streven is dat in 2022 voor iedereen in Nederland een bokscoach bereikbaar is binnen een half uur rijden. Dat betekent dat we dan dus zo'n 15 of 20 vestigingen hebben. Daarnaast hebben we Bokscoaching Academy opgericht om anderen te trainen in de basis van boksen alsagogisch middel. Ik ben met mijn bedrijf constant in ontwikkeling en steeds op zoek naar een nieuwe uitdaging. Ik weet dat mijn plannen ambitieus zijn, maar ik ben gewoon niet van plan om voor een 6,5 de kist in te gaan!'

“Ben je echt gelukkig of voel je je comfortabel en neem je daar genoegen mee?”



Lees meer over Bokscoaching op www.bokscoaching.nl.





Viaa Open

19 september 2018



Empty box and lines for notes.



Als je gelooft in je werk!

Empty box and lines for notes.



Als je gelooft in je werk!

Empty box and lines for notes.



Als je gelooft in je werk!

Empty box and lines for notes.



Als je gelooft in je werk!

ACT
 Justly
 LOVE
 Mercy
 WALK
 Humblij

MICHA 6 : 8

SUCCES is
 FAILURE
 turned
 INSIDE OUT

Ga je mee...



Voor een kopje thee?

WIE NAAR
 BUITEN KIJKT,
 DROOMT

WAKKER
 KIJKT, WORDT
 WIE NAAR BINNEN

